

HT. Tuyên Hóa

Sau khi đã th gi i, n u chúng ta có th đ a trên căn b n “ch ác phòng phi, ch ác m c tác, chúng thi n ph ng hành” mà làm theo, thì đó chính là chúng ta đang gi gi i v y.

Khi th gi i r i thì chúng ta c n ph i gi gi i. Gi i chính là “ch ác m c tác, chúng thi n ph ng hành”—có nghĩa là “không làm các vi c ác, ch làm các vi c lành.” Gi i cũng là “ch ác phòng phi,” có nghĩa là “ng ng làm các vi c ác, tránh ph m đi u l m l i.” Sau khi đã th gi i, chúng ta ph i đ a trên căn b n “ch ác phòng phi, ch ác m c tác, chúng thi n ph ng hành” mà làm theo, đó chính là chúng ta đang gi gi i v y. T trong t t ng cho đ n hành đ ng, chúng ta đ u nên c g ng t n l c đ ng ng làm các đi u x u ác, và đ ng th i cũng đem h t s c mình đ làm các vi c t t lành, giúp đ nh ng ng i khác. Trong m i th i m i kh c, chúng ta nên t đ phòng nh ng t t ng ho c hành vi không h p lý, không h p pháp c a mình. Đó là ý nghĩa c a gi i. Ng i Ph t t gi gi i c n ph i chú ý đi m n y; nh v y quý v có th làm theo đ c không?

Sau khi đã quy y Tam B o r i, quý v lúc nào cũng nên gi lòng cung kính đ i v i Ph t, Pháp, Tăng. B i vì t t c đ u do tâm t o, n u tâm th ng cung kính Tam B o thì lâu đ n t nhiên nó s h p nh t cùng Tam B o mà tr thành Ph t B o, Pháp B o, Tăng B o và Gi i B o. Quý v đã quy y Ph t thì khi g p t ng Ph t đ u nên cung kính l bái. Kinh Ph t cũng nên đ c đ phía trên các sách v th t c và đ t n i tôn nghiêm. T t nh t là nh ng kinh Ph t nên đ c s p x p ngay ng n m t cách tôn tr ng, và đ ng đ c nh c u thang, n i có đông ng i qua l i, mà nên đ ch cao ráo, s ch s . Gi kh c nào chúng ta cũng nên tôn kính Ph t, Pháp, Tăng và Gi i; nh t là trong tâm không nên có ý nghĩ khinh m n, xem th ng.

Trì gi i t c là làm thanh t nh t tánh c a mình, quét s ch t t c nh ng đám mây đen h c ám trong t tánh. Không gi gi i t c là mây đen b a giăng trùng trùng vô t n. Chúng ta càng không gi gi i thì mây đen s càng nhi u thêm, gi ng nh mây đen trên b u tr i v y. Ng i không gi gi i, t c là trong t tánh c a ng i đó có đám mây đen ô nhi m đang s n sanh. N u quý v không gi gi i thì k b t n th ng ch ng ph i là ng i nào khác mà chính là b n thân quý v --t tánh c a quý v s b t n th ng. Cho nên, chúng ta c n ph i nghiêm gi gi i lu t. Trì gi i là Chánh pháp, không trì gi i là M t pháp.

Khi nghe gi ng Ph t Pháp, chúng ta không nên tham nghe cho nhi u. Đi u tr ng y u chính là

ngủ ngáy dốt việc ác, ngăn ngừa tội lỗi, và có thể thực hành với sự hiểu biết. Quý vị chắc chắn “không làm các việc ác, chỉ làm các việc lành,” như vậy là đủ rồi.

Lúc Đức Phật sắp nhập Niết Bàn, Tôn giả A Nan đã hỏi Phật bốn vấn đề; và một trong bốn vấn đề đó là: “Khi Phật còn tại thế thì chúng con là bái Phật làm Thầy, nhưng sau khi Phật nhập Niết Bàn thì chúng con nên lấy ai làm Thầy?” Bấy giờ, Phật đã trở nên trầm ngâm nói với chúng đồ đệ xuất gia và tại gia rằng: “Hãy lấy giới luật làm Thầy!” Cho nên, khi chúng ta niệm quý y, đó cũng là niệm quý y Giới, tức là chúng ta cũng lấy Giới làm thầy. Quý vị muốn chân chánh học Phật Pháp thì quý vị phải lấy Giới làm thầy. Việc giới giới không phải chỉ nói suông ngoài miệng mà cần phải thực sự có sự trì giới thật trong tâm.

Người không phạm năm giới thì trong tâm sẽ quang minh sáng láng. Người với những kẻ phạm giới, chắc chắn nghe họ nói chuyện là quý vị có thể biết ngay trong người họ đang có con quỉ ngó trộm, khiến cho họ không thể nói năng hùng hồn, dũng mãnh, đúng lý lẽ đạo đức. Sau khi họ lúc nào cũng như có sợi dây lôi kéo, giống như có con quỉ đang giật đuôi họ, làm cho họ cảm thấy phiền nhiễu suốt cả đời!

Bồ tát là tôi đi đâu, dù tôi không mang theo súng ống, đao kiếm, hay vũ khí gì cả, nhưng hiểu tại sao những người gian tà, có “tà khí,” họ trông thấy tôi là đều có vẻ sợ hãi. Họ khi gặp tôi đều run rẩy bối rối, thậm chí không dám nói chuyện, cũng không dám nhìn vào mặt tôi. Hôm nay tôi nói cho quý vị biết lý do tại sao—đó là vì họ không giới giới, suốt ngày cứ như ở trong đám mây đen, lẩn trốn trong chốn tối tăm hắc ám, cho nên không thể thấy được ánh sáng.

Không giận giận là biểu hiện của Một Pháp. Quý vị muốn học trì Chánh Pháp thì phải giới giới. Giới giới không phải là buộc người khác giới, mà là chính mình phải giữ lấy. Không giới giới thì tất cả chúng ta sẽ bị tổn thương; mà họ bị tổn thương thì tất cả chúng ta bị nhiễu loạn ô nhiễm và trở nên đen tối, giống như tấm gương bị bụi phủ, không còn soi rõ được nữa. Tất cả chúng ta ví như tấm gương trong sáng vậy. Chúng ta bản nguyên đều có Đức Viên Kính Trí, Thành Sở Tác Trí, Diệu Quan Sát Trí và Bình Đẳng Tác Trí. Tất cả chúng ta vốn quang minh vô lượng, sáng tỏ không lường, nhưng chỉ vì chúng ta không giới giới, cho nên ánh sáng không thể hiện xuất ra được; và ngay cả trí tuệ của chúng ta cũng không được phát, cái gì cũng không tỏ ra. Tại sao người ta bị ngu si? Bởi vì họ không giới giới. Hiện nay tôi còn có những đứa bé trí não bị suy nhược, năng lực thấp kém, đó cũng là bởi vì kiếp trước chúng không giới giới cho nên đời này bị ngu si như loài trâu loài ngựa, tuy có thân người nhưng không có trí óc như người, chỉ như người ngu si mà còn điên đảo nữa.

Cũng nh hôm nay, có ng i đ n h i tôi có bi t ông ta là B Tát c a đ a th m y! Th t ra, đ n c B Tát nghĩa là gì ông ta còn ch a bi t, v y mà l i dám h i mình là B Tát đ a th m y? Quý v nói có đáng th ng hay không? Lo i ng i nh v y đ u do không gì gì i cho nên th n kinh m i bi n thành phát cu ng.

Ph t là b c đ i trí tu , ai có đ i trí tu thì cũng gì ng nh Ph t v y. N u chúng ta không th thành Ph t đ c, đó là vì chúng ta không gì gì i. Đ i đ i, k p k p Ph t đ u nghiêm trì gì i lu t, m t đ u gì i dù nh nh t hào Ngài cũng không vi ph m. B i v y mà Ngài ch ng đ c đ c thân Ph t, có Tam Thân, T Trí, Ngũ Nhân, L c Thông. N u m i ng i đ u có th “không làm các vi c ác, ch làm các vi c lành,” thì đó chính là gì gì i v y!

BTV